

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

AANBEVELINGEN

EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

AANBEVELING VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

van 8 januari 2018

tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen

(ESRB/2018/1)

(2018/C 41/01)

DE ALGEMENE RAAD VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 betreffende macroprudentieel toezicht van de Europese Unie op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's ⁽¹⁾, en met name artikel 3 en de artikelen 16 tot en met 18,

Gezien Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 ⁽²⁾, en met name artikel 458, lid 8,

Gezien Besluit ESRB/2011/1 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 20 januari 2011 houdende goedkeuring van het reglement van orde van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽³⁾, en met name de artikelen 18 tot en met 20,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De waarborging van de effectiviteit en consistentie van macroprudentieel beleid vereist dat beleidsmakers de nodige aandacht besteden aan de grensoverschrijdende effecten van door onderscheiden lidstaten vastgestelde macroprudentiële beleidsmaatregelen en, indien gerechtvaardigd, de vaststelling van passende macroprudentiële beleidsmaatregelen inzake de toepassing van wederkerigheid om die grensoverschrijdende effecten te adresseren.
- (2) Het in Aanbeveling ESRB/2015/2 van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽⁴⁾ vastgelegde kader inzake vrijwillige wederkerigheid voor macroprudentiële beleidsmaatregelen moet verzekeren dat op alle in een lidstaat geactiveerde macroprudentiële maatregelen op basis van blootstellingsgraad wederkerigheid van toepassing is in de andere lidstaten.
- (3) Aanbeveling ESRB/2017/4 van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽⁵⁾ staat toe dat de betrokken activerende autoriteit een maximummaterialiteitsdrempel voorstelt op het niveau van de financiële dienstverlener, indien om toepassing van wederkerigheid verzocht wordt. Het uit hoofde van Besluit ESRB/2015/4 van het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB) ⁽⁶⁾ opgerichte permanente Beoordelingsteam kan indien noodzakelijk een afwijkende drempel aanbevelen.

⁽¹⁾ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 58 van 24.2.2011, blz. 4.

⁽⁴⁾ Aanbeveling ESRB/2015/2 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 15 december 2015 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 97 van 12.3.2016, blz. 9).

⁽⁵⁾ Aanbeveling ESRB/2017/4 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 20 oktober 2017 tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 431 van 15.12.2017, blz. 1).

⁽⁶⁾ Besluit ESRB/2015/4 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 16 december 2015 betreffende een coördinatiekader voor de kennisgeving door betrokken autoriteiten van nationale macroprudentiële beleidsmaatregelen, het uitbrengen van adviezen en aanbevelingen door het ESRB en tot intrekking van Besluit ESRB/2014/2 (PB C 97 van 12.3.2016, blz. 28).

- (4) Met ingang van 1 januari 2018 geldt voor kredietinstellingen, waaraan in Finland een vergunning is verleend en die de internal-ratings-based-methode (IRB) hanteren voor de berekening van wettelijke kapitaalvereisten, krachtens artikel 458, lid 2, onder d), sub vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013, een op geconsolideerde basis toe te passen instellingspecifieke 15 %-ondergrens voor het gemiddelde risicogewicht inzake hypothecaire leningen voor niet-zakelijk onroerend goed die zijn gedekt door in Finland gelegen wooneenheden.
- (5) Na de notificatie aan het ESRB uit hoofde van artikel 458, lid 8, van Verordening (EU) nr. 575/2013 heeft de Algemene Raad van het ESRB besloten deze maatregel in de lijst van macroprudentiële maatregelen op te nemen die voor de toepassing van wederkerigheid uit hoofde van Aanbeveling ESRB/2015/2 worden aanbevolen.
- (6) De krachtens 458, lid 8 van Verordening (EU) nr. 575/2013 op 28 mei 2017 vastgestelde Belgische maatregel op hypotheekblootstellingen is verstreken; die maatregel werd toegevoegd aan de lijst van macroprudentiële maatregelen die worden aanbevolen voor toepassing van wederkerigheid uit hoofde van Aanbeveling ESRB/2016/3 van het Europees Comité voor systeemrisico's⁽¹⁾. Op 21 november 2017 heeft de Nationale Bank van België het voornemen aangekondigd een nieuwe nationale macroprudentiële maatregel in te voeren die hypotheekblootstellingen bestrijkt, zulks volgens de procedure van artikel 458 van Verordening (EU) nr. 575/2013.
- (7) Aanbeveling ESRB/2015/2 moet derhalve dienovereenkomstig gewijzigd worden,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

WIJZIGINGEN

Aanbeveling ESRB/2015/2 wordt als volgt gewijzigd:

- 1) Afdeling 1, subaanbeveling C(1), wordt als volgt vervangen:

„1. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de door andere betrokken autoriteiten vastgestelde en door het ESRB voor toepassing van wederkerigheid aanbevolen beleidsmaatregelen. Het verdient aanbeveling dat wederkerigheid op de volgende in de bijlage nader uiteengezette maatregelen wordt toegepast:

Estland:

- een eenprocentstelsysteemrisicobufferpercentage dat wordt toegepast uit hoofde van artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU op de nationale blootstellingen van alle kredietinstellingen waaraan in Estland een vergunning is verleend;

Finland:

- een 15-procentondergrens voor het gemiddelde risicogewicht inzake hypothecaire leningen voor niet-zakelijk onroerend goed die zijn gedekt door een hypotheek op in Finland gelegen wooneenheden, overeenkomstig artikel 458, lid 2, onder d), sub vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 toegepast op kredietinstellingen waaraan in Finland een vergunning is verleend en die de internal ratings-based-methode (IRB) toepassen voor de berekening van wettelijke kapitaalvereisten.”.

- 2) De bijlage wordt vervangen door de bijlage bij deze aanbeveling.

Gedaan te Frankfurt am Main, 8 januari 2018.

Francesco MAZZAFERRO

*Hoofd van het ESRB-secretariaat,
namens de Algemene Raad van het ESRB*

⁽¹⁾ Aanbeveling ESRB/2016/3 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 24 maart 2016 tot wijziging van Aanbeveling ESRB/2015/2 betreffende de beoordeling van grensoverschrijdende effecten van macroprudentiële beleidsmaatregelen en van vrijwillige toepassing van wederkerigheid ten aanzien van macroprudentiële beleidsmaatregelen (PB C 153 van 29.4.2016, blz. 1).

BIJLAGE

„BIJLAGE

Estland**een eenprocentsysteemrisicobufferpercentage dat wordt toegepast overeenkomstig artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU op de nationale blootstellingen van alle kredietinstellingen die in Estland over een vergunning beschikken**I. Beschrijving van de maatregel

- 1) De Estse maatregel is een eenprocentsysteemrisicobufferpercentage dat wordt toegepast uit hoofde van artikel 133 van Richtlijn 2013/36/EU op de nationale blootstellingen van alle kredietinstellingen die in Estland over een vergunning beschikken.

II. Wederkerigheid

- 2) Indien lidstaten artikel 134 van Richtlijn 2013/36/EU in nationaal recht hebben omgezet, wordt de betreffende autoriteiten aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de Estse maatregel voor in Estland gelegen blootstellingen van instellingen die in Estland over een vergunning beschikken overeenkomstig artikel 134, lid 1, van Richtlijn 2013/36/EU. Voor dit lid is de in subaanbeveling C(3) vastgelegde eindtermijn van toepassing.
- 3) Indien lidstaten artikel 134 van Richtlijn 2013/36/EU niet in nationaal recht hebben omgezet, wordt de betreffende autoriteiten aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de Estse maatregel voor in Estland gelegen blootstellingen van instellingen die in Estland over een vergunning beschikken overeenkomstig subaanbeveling C(2). De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen om binnen zes maanden de equivalente maatregel vast te stellen.

Finland**Een kredietinstellingsspecifiek minimumniveau van 15 procent voor het gemiddelde risicogewicht inzake leningen die zijn gedekt door een hypotheek op in Finland gelegen wooneenheden, geldend voor kredietinstellingen die de internal-ratings-based-methode (IRB) hanteren (hierna „IRB-kredietinstellingen” te noemen), krachtens artikel 458, lid 2, onder d), sub vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013.**I. Beschrijving van de maatregel

1. De overeenkomstig artikel 458, lid 2, onder d), sub vi), van Verordening (EU) nr. 575/2013 toegepaste Finse maatregel bestaat uit een kredietinstellingspecifieke 15 %-ondergrens voor gemiddelde risicogewichten voor IRB-kredietinstellingen op portfolioniveau inzake hypothecaire leningen die zijn gedekt door in Finland gelegen wooneenheden.
2. De maatregel wordt gecomplementeerd door een materialiteitsdrempel ten belope van een 1-miljard-EUR-blootstelling ten aanzien van de woninghypothekenmarkt in Finland tot sturing van de potentiële toepassing van het *de-minimis*-beginsel door de wederkerigheid toepassende lidstaten.

II. Wederkerigheid

3. Overeenkomstig artikel 458, lid 5, van Verordening (EU) nr. 575/2013 wordt de betrokken autoriteiten van de betrokken lidstaten aanbevolen wederkerigheid toe te passen ten aanzien van de Finse maatregel en die toe te passen op de portfolio's van IRB-kredietinstellingen van particuliere hypothecaire kredieten die zijn gedekt door in Finland gelegen wooneenheden en uitgegeven door in Finland gelegen bijkantoren waaraan een nationale vergunning is verleend. Voor dit lid is de in subaanbeveling C(3) vastgelegde eindtermijn van toepassing.
4. Betrokken autoriteiten wordt tevens aanbevolen wederkerigheid toe te passen op de Finse maatregel en die toe te passen op de portfolio's van IRB-kredietinstellingen van particuliere hypothecaire kredieten die zijn gedekt door in Finland gelegen wooneenheden en direct grensoverschrijdend zijn uitgegeven door in hun respectieve jurisdicties gelegen kredietinstellingen. Voor dit lid is de in subaanbeveling C(3) vastgelegde eindtermijn van toepassing.
5. Overeenkomstig subaanbeveling C(2) wordt de betrokken autoriteiten aanbevolen om na raadpleging van het ESRB de in hun jurisdictie beschikbare macroprudentiële beleidsmaatregel toe te passen die vrijwel hetzelfde effect heeft als de voornoemde wederkerigheid, waaronder de vaststelling van toezichtmaatregelen en -bevoegdheden zoals bedoeld in titel VII, hoofdstuk 2, afdeling IV, van Richtlijn 2013/36/EU. De betrokken autoriteiten wordt aanbevolen om binnen vier maanden de equivalente maatregel vast te stellen.

6. Indien er geen IRB-kredietinstellingen zijn waaraan in andere betrokken lidstaten een vergunning is verleend, welke IRB-kredietinstellingen in Finland gevestigde bijkantoren hebben, of IRB-kredietinstellingen die direct in Finland financiële diensten verlenen, welke IRB-kredietinstellingen blootstellingen hebben van 1 miljard EUR, of meer, ten aanzien van de Finse hypotheekmarkt, kunnen de betrokken autoriteiten van de betreffende lidstaten besluiten de in afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 vastgelegde wederkerigheid niet toe te passen. In dat geval moeten de betreffende autoriteiten de materialiteit van de blootstellingen monitoren en wordt hun aanbevolen wederkerigheid toe te passen wanneer een IRB-kredietinstelling de drempel van 1 miljard EUR overschrijdt.

III. Materialiteitsdrempel

7. Overeenkomstig afdeling 2.2.1 van Aanbeveling ESRB/2015/2 kunnen de betreffende autoriteiten van de betrokken lidstaat onder de materialiteitsdrempel van 1 miljard EUR een vrijstelling verlenen aan afzonderlijke IRB-kredietinstellingen met niet-materiële portfolio's van particuliere hypothecaire kredieten die worden gedekt door in Finland gelegen wooneenheden. In dit geval moeten de betrokken autoriteiten de blootstellingenmaterialiteit monitoren en wordt hun aanbevolen wederkerigheid toe te passen wanneer een IRB-kredietinstelling de drempel van 1 miljard EUR wordt overschreden.”
-